

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"מ 18-06-14927 אפלבייס נ' דב מלבייצקי

בפני כבוד השופטת אליאנה דניאל

אתרין אפלבייס	הקובל
נגד	
חנוך דב מלבייצקי	הנאשם

תחלה

1 חאם לאור העובדה שקובל איינו מעביר לידי הנאשם ובאי כוחו את מלאו חומר הראיות, יש להוראות
 2 על מחלוקת הקובלנה?
 3
 4 זו השאלה המונחת למתחוי.
 5
 6

7 بكلיפת אגו יאמר כבר עתה, כי לטענת הנאשם, חרף חלוף למשך משנה וחצי מאז הגשת הקובלנה
 8 נגדו, וחרף מספר החלטות שניתנו בעניין זה על ידי מותבים שונים, לא הועבר אליו חומר הראיות
 9 במלואו. על רקע זה, כשברקע גם טענות בדבר קשיים ראייתיים שונים, מבקש הנאשם כי אורעה על
 10 ביטול הקובלנה.

11
 12 **רקע עובדתי**
 13 ביום 7.6.2018 הוגשה על ידי הקובל קובלנה פלילית שעוניינה פרסום לשון הרע, בניגוד לסעיף 6
 14 בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") ועלבן במקום ציבורי,
 15 בניגוד לסעיף 194 (ב) בחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

16 בדברי הרקע לקובלנה נטען כי הקובל, אשר בנו השתתף בפעולות של "קבוצת בני ברוך", נחשף
 17 למידוע לפיו פועל מורה קבלחה וראש קבוצת בני ברוך באופן מינימלי באשה, וכן ביצע עבירות פלilioת
 18 נוספות. נטען כי הנאשם הוא עוזיר המשמש כיעץ משפטני פנימי של עמותת "בני ברוך קבלחה לעס"
 19 (להלן: "העמותה"), ומראשי הקבוצה.
 20 עד נטען, כי נפגעת עבירות המין והולוניה בחורש דצמבר 2015 בפני מנהלת המרכז הישראלי לנפנגי
 21 כתות, ובכלל זה חתמה על תצהיר אישר הוגש לבית המשפט.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 18-06-14927 אפלבוים נ' דב מלבייצקי

1 התחזר הועבר לידי הנאשם ולבאי כוח העמומה, ומזה הופעל על המצהירה לחץ קיצוני, כולל מסע
2 הפחדה המולוה באיזומים ובשיטות, לפגיעה במצחירה ובבנייה משופחתה. כתוצאה לכך הודיעה
3 המצהירה כי אין בכוונתה להuide והתחזר הועצא מתיק בית המשפט.
4

5 עקב לכך, הוגשו במשפטה תלונות בגין תדוחה בחקירה, סחיטה באיזומים ושיבוש מהלכי משפט, נגד
6 בני ברוך ונגד הנאשם.
7

8 **במסגרת אישום הראשון,** נטען כי הנאשם קיים שתי פגישות עם ב"כ הקובל, כשהבאחות מתן חשותף
9 גם אדם נוסף. בפגישות אלו טען הנאשם כי הקובל שילם 100,000 יורו לנפגעת העבירה על מנת שזו
10 תגישי תצהיר שקרי לבית המשפט. הנahas המשמיך את המרכז הישראלי לנפגעי כתות ואת הקובל,
11 ולטען כי הם פועלים ממענים אישיים במטרה לפגוע בעמומה.
12

13 **במסגרת אישום השני,** נטען כי תאגיד השידור "כאן" הקליט תחקיר אשר עסק גם בעמומה. בהתאם
14 לתחקיר, הנאשם נפגש עם המצהירה במקומות ציבורי, ונῆטה לצירר בפניה תמונה לפיה מישחו רודף
15 את העמומה. לדבריו, אותו אדם אף פנה אל המצהירה כיוצאת העמומה כדי שתבוזה עדות קשה
16 כלפי אחד מבכירותו, ושילם כסף רב עבור עדות השקר. המצהירה הבינה כי הנאשם מייחס את
17 המעשה לקובל.
18 כשנדרש הנאשם על ידי כתב תאגיד השידור הציבורי להסביר את דבריו באשר למקור התשלוט
19 וגובתו, עזב את המקום ולא סיפק תוכחה לטענותיו.
20

21 משבין הנאשם כי הוקלט במסגרת החקירה, הקליט ופרסם סרטון תגובה לחקירה; כשהפרק
22 הסרטון תמונה של הקובל, טען הנאשם כי הקובל פיתח קיבעון נגד העמומה, והוא נחשש להשחרר
23 את שמה. נטען כי גם בסרטון זה יש כדי ללמד כי האציגו המאשימה באשר לתחזיר השקר הנטען,
24 מופנית כלפי הקובל.
25

26 להשלמת התמונה יאמר כי בין הצדדים מתנהלים מספר הליכים נוספים (בחלקים מעורבים גם
27 הצדדים נוספים). ההליכים מתנהלים בפני משפט זה כמו גם בפניי מושפט אחרים, ובכללם בבית
28 המשפט המחויז מרכז. אחד מאותם הליכים נוספים מתנהל אף הוא בפניי, ועינינו בקובלנה פליליות
29 פרטית נוספת, במסגרתה הגישו עמונות בני ברוך – קבלה לעט (עיר) וכן הנאשם שבפני קובלנה
30 כנגד הקובל (ק"פ 19-02-20364).
31

32 בקובלנה האחורת טרם הוחל בשימוש חרائيות, ובזיהו מיום 12.9.19 הסכימו הצדדים שני
33 הקובלנות ותשמענה בפניי (מטבע הדברים באופן נפרד זו מזו). לפיכך, החלטה זו עניינה אך בקובלנה
34 שכותרת.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"מ 18-06-14927 אפלבוים נ' דב מלביבקי

השתלשות ההליבים

בימים 24.10.2018 התקיימים דיון ראשון בקובלנה, בפני כב' השופט פריז בבית משפט השלום בתנינה.

בית המשפט הורה בסיום הדיון כי ב"כ הנאש פונה לקובל בבקשת קבלת חומר הראות.

בימים 2.12.2018 ניטתה החלטת כב' הנשיאה עיתת רון על העברת הדיון בקובלנה לבית משפט השלום בפתח תקווה, נוכח בבקשת הנאש.

בחודש דצמבר 2018 הגיע הנאש טענות מקדימות בכתב, ובכללן טען כי יש מקום להורות על ביטול הקובלנה מטעמים שעוניים ובהם פגש או פסול בכתב האישום, בגין ל██יף(3) בחוק סדר הדיון הפלילי [נוסח משולב](התשמ"ב-1982) (להלן: "החסד"פ),כן טען כי עובדות כתב האישום אינן מගלות עבירה, בהתאם לטי 149(4) בחסד"פ, ומטע של הגנה מן הצד בינו לבין ל██יף(10) בחסד"פ.

במסגרת זו נטען כי העבירה של פרסום לשון הרע המיוחסת לנאש באישום הראשון, בוצעה לכוארה בנסיבות בו"כ הקובל בלבד. נטען כי עסיקין במעשה שלא יעשה, רון במישור האתי, שכן השיחה התקיימה בין עו"ד ללקוח פוטנציאלי, וכן במישור המהותי – ראייתי, שכן אין המذובר בדברים שנאמרו בפני שניים או יותר, וכן מעומם שමילא לא יוכל בו"כ הקובל לשמש עד בתביעה.

בתגובהו הבтир בו"כ הקובל, בין היתר, כי הוא עצמו לא ישמש כעד בתייה, וכן דחה את יתר טענותיו של הנאש. יובהר כבר עתה, כי מאוחר יותר הסכים בו"כ הקובל כי אכן לא קיים עד מלבדו, מטעם הקובל, לשיחה הראשונה.

בתחילת הדיון שהתקיים לפני יום 12.9.2019, הlion בו"כ הנאש על שהקובל אינו מעביר לעיוונו את חומר החקירה, ובקש בכך על ניהול החליך. חוץנו בפני פניות בכתב מאת בו"כ הנאש מיטום 6.11.18, ומיטום 25.12.18, במסגרתן ביקשו בו"כ הנאש מב"כ הקובל, מכח סעיף 74 בחסד"פ, לקבל את מלאה חומר הראיות וכן את רשותה החומר שטאף.

טען בפניי כי המכתבים לא נענו, וכי לא הועברו לידי בו"כ הנאש מסמכים כלשהם. כן תובחר כי על חומר הראיות לכלול לא רק את דבריו העדים, אלא גם חומרים רלוונטיים אשר הועברו על ידי עדי התביעה למושטרה.

בו"כ הקובל חשיב, בין היתר, כי חקירה פלילית חמורה מתנהלת בימים אלו ביחידת הhoneה של המשטרת "על כל הפרשה". כן טען, כי חומר החקירה הועבר במלואו, למעט חומרים שהועברו למשטרת והם אינם מהווים חלק מההליך שבפניי.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"ב 18-06-14927 אפלביום נ' דב מלבייצקי

לאור העורות בית המשפט (אשר לא נרשם בפרוטוקול), לפיהן חלה חובה להעברת החומר במלואו
1 לידיו ב"כ הנאשם, הזהיר ב"כ הקובל לפרטוקול כי החומר יועבר. הדברים חוזדו מספר פעמים
2 במסגרת הדיון.

3 בחחלתי באותו מועד נקבע כי הטענות המקדימות לא תוכרעה באותה עת, אלא בהמשך החליק.

4 עוד קבעתי כי חרף תלוף כ-11 חודשים ממועד החלטות כבוד השופט פריז אשר להעברת חומר
5 הראיות, אין חולק כי לא כל החומר הועבר. הבהירתי כי יש להעביר את מלא חומר הראיות, ובכללו
6 את רשימת חומר הראיות, מסרונים, הקלטות וபיעא זהה, עד ליום 2.10.2019.

7 הדין נדחה בנסיבות אלו לשם מעתה ליום 7.1.20.

8 חרף דברים אלו, ביום 22.12.2019 הגיעו ב"כ הנאשם בקשה בכתב לעיון בחומר חקירה מכוח סעיף
9 (ב) לחס"פ, במסגרת ביקשו כי ייתנו צו המורה לקובל להעיבר לעיונים חומרי חקירה שלא
10 הועמדו לעיונים, חges שניתנו כאמור מספר החלטות בסוגיה. נטען כי ביום 2.10.2019 העביר הקובל
11 מכתב אליו צורפו מסמכים שונים, שכוללים "עדויות", התכתבויות, תלונה במשטרה, ועוד, אולם
12 אין בחומרם אלה כדי לעמוד בחחלתי בית המשפט מיום 12.9.2019, שכן בין היתר, היפנו העדויות
13 לנספחים רבים אשר לא צורפו אל החומר שהועבר.

14 נטען כי משכך, לא ניתן להבין באופן מלא את העדויות, ונפגעת יכולתו של הנאשם להתגונן.

15 ב"כ הנאשםatti למסמכים טפכליים אשר לא הועברו לידיים, ובهم תרשומות הנוגעות לשתי
16 הפיישות מהוות את הבסיס לאישום הראשוני, ורשימת חומרי חקירה. נטען כי הועברה אמונה
17 רשמית צרפת, אולם לא ברור מה טיבה והאם היא עולה כדי "חומר חקירה".

18 עוד נטען, כי חרף החלטות מפורטות של בית המשפט בסוגיה, וחסר מכתב אשר נשלח מב"כ הנאשם
19 לב"כ הקובל ביום 5.12.2019, לא מילא הקובל אחר הוראות בית המשפט, לא הגיב למכתב ב"כ
20 הנאשם, ובכך סייל שוב את התקדמות הדיון מן הבחינת מהותית.

21 בתגובהו מיום 30.12.19, טען ב"כ הקובל ענ' כי החומר הועבר לידי הנאשם, וזה כי לאחר קבלת
22 מכתבו של ב"כ הקובל הועברו לידיו מסמכים נוספים, וזה כי ככל שהתייחס מי מudio התביעה
23 למסמכים אותם לא העביר לידיו, הרי שאלה אינם מצויים בידו והוא אינו יכול להעבירם לידי
24 הנאשם.

25 כן נטען כי לא קיימות תרשומות מהפניות המציגות בכתב האישום וכי המסרונים המבוקשים
26 מצויים בידי הנאשם. רשימת חומר חקירה צורפה לתגובה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"מ 18-06-14927 אפלביום נ' דב מלביץ

1 בתשובה לתגובה זו, ביום 20.1.20, טען הנאשם כי משוכנס הקובל בענין ההתביעה, היה עליו לדאוג
 2 לקבלת מלאה החומר הרלוונטי, ולפיכך, ככל שלא העורר עלי ידי עדיו נספחים, היה עליו לפנות אל
 3 עדים אלו ולבקש את הנספחים. אין הוא יכול להתנער מוחותתו לעשות כן.
 4 הוא חוזר על טענותיו כי קיים קושי ניכר לרוזת לחקר העדויות ולהבין במלאן, ללא הנספחים, שכן
 5 מהעדויות עולה כי חנפחים מהווים הלהקה למעשה חלק מאוון עדויות.
 6
 7 בדיון שהתקיים בפניו ביום 7.1.2020 חזרו הצדדים על טיעוניהם בעניין חומר הראיות.
 8 ב"כ הנאשם חזרו על טענותם כי הקובל לא הפנים את ממשעות החזיב בחוק בדבר העמדות מלאה
 9 חומרית החקירה לעוון, כמו גם את הפסיקה בעניין היקף החומר והרלבנטיות שלו, אשר עליה לאיובן
 10 במשקפי הנאשם ולא ע"י הקובל או בא כוחו.
 11 במסגרת הדיון הוצגו בפניי עדויות ההתביעה, אשר נטען כי נכתבו לצורכי הקובלנה, ומכאן שהעדים
 12 מצויים במובן מסוים בשילוטו של הקובל ונעניטים לבקשותיו, ولو בקשوت להעלות על הכתב את
 13 גרשטם. הוצגו בפניי ראיות המפנות למסמכים התומכים לכואורה בעדויות, ואולם אותן המסמכים
 14 לא צורפו לעדויות.
 15 ב"כ הנאשם טען כי הקובל הגדיל לעשוות, וכי לאחר שהנאט פנה ובקש לקבל את הנספחים,
 16 שוכתבת עדות, כך שתתאפשר אשר היפנה אל הנספחים, נמחק.
 17 אף ה תלונה אשר הוגשה במשפטה נגד העומתה הועברת לידי ההגנה, ואולם חלק מנספחיה לא
 18 חועברו.
 19 בדומה, נטען כי בחומר הראיות מצויה עדותה של אשת הקובל. אשת הקובל הפניה בעדותה לששת
 20 מסמכים, ואולם ההגנה קיבלה רק ארבעה מתוכם.
 21
 22 ב"כ הקובל, בהair שוב כי הצדדים תמיימי דעתם בדבר העובדהSSI 74 חל על ההליך שבפניי, וכי
 23 מכוחו היה על הקובל להעביר את מלאו חומרית החקירה לרשות הנאשם. לטעתו, כך נעשה.
 24 אשר לעוזות הגבי ליכטנשטיין, מנחתת המרכז לנפגעי כתות, ממנה נמחק אחד הטעיפים, נמסר כי
 25 לאחר שהוגשה הבקשה לקבלת הנספחים, סיירבה העודה לעשות כן וכן שונמה עדותה.
 26 נטען כי ב"כ הקובלים פנו אל אותה עדה عشرות פעמים, וכי אף התקතבות זו עם העודה תועבר לידי
 27 ההגנה.
 28
 29 לגבי אשת הקובל הוסכם כי ייתכן ונפלה טעות, וכי ככל שכח הדבר, יועברו המסמכים באופן מיידי.
 30 בהחלטה שניתנה על ידי בתום הדיון קבעתי شب"כ הנאשם יוכל לפנות אל ב"כ הקובל תוך שבוע
 31 ימים בבקשת מפורטת לקבלת חומרית חקירה, אותן לשיטת ההגנה לא קיבלו, וכי ב"כ הקובל יעביר
 32 למנאט את כל המסמכים אותן ניתן להמציא וטרם הומצאו, בתוך שבוע נוסף.
 33 הבהיר כי בטרם יעין הנאשם בכל המסמכים לא ניתן לדרש ממנו להסביר לאיושומים המיוחסים
 34 לו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 18-90-14927 אפלבוית נ' דב מלבייצקי

1 כן הובהר כי בהתאם לטעיף 77 בחסוד"פ, לא תוכל התביעה להשמע עדות באשר לעניינים מוחותיים
 2 אשר לא הועברו קודם לכן לידי ההגנה.
 3
 4 חרף כל האמור, ביום 27.2.2020 הוגשה בקשה נטפת ע"י ב"כ הנאשם, במסגרת ביקשו שוב כי אורה
 5 על קיום זכויות לעין בחומרית חקירה, וכן כי אורה על ביטול הקובלנה בשל "חפרה חוזרת ונשנית"
 6 של החובה להעמיד את מלאו חומר החקירה". טען כי קובל מעתם מהחולות בית המשפט,
 7 מפניות ב"כ הנאשם ומחובתו על דיון.
 8 בבקשתה זו צוין כי פנויים האחראינה של ב"כ הנאשם אל ב"כ הקובל הייתה מוקדמת בזו הפעם,
 9 ובמסגרתה ביקשו להעביר לעיונים את עשרות פניות אשר לדברי ב"כ הקובל נעשו אל גבי
 10 ליכטנטיטין, ואת הנสภาพים שנזכרו בגרסתה הראשונה. כן התבקשו הנสภาพים אשר אמרוים היו
 11 להיות מצורפים לעדות גבי דין אפלבוים, אשות הקובל, לצד נสภาพים למכתב ה תלונה שהוגש ע"י
 12 ב"כ הקובל למשטרת, ועוד.
 13 טען כי ב"כ הקובל אמנים העביר לעיונים בתגובה למכתב זה את תגובתה של גבי ליכטנטיטין, ואולם
 14 לא את מכלול החומרים שהතבקשו, ובכל זאת הוטעם כי בתגובה השיבת גבי ליכטנטיטין כי ניתן
 15 לבקש חלק מהסבירים מהקובל עצמן. ואולם הגם שמדובר כי חלק מהסבירים
 16 מצוי בידי הקובל, הסבירים לא הועברו לידי ההגנה.
 17
 18 ביום 1.3.2020 התנהל בפניי דיון נסף, בו שוב עדודה על הפרק טוגיota קבלת חומר הראיות. ב"כ
 19 הקובל טען כי חשיפת תשובת העדה מטעמו, מנהלת המרכז לנפגעים כתות, באשר לחומר החקירה
 20 שהתבקשו, מהוות לשיטתו הפרת חסין עwid-לקות, הגם שאין חולק כי הוא אינו מייצג כעwid את
 21 העדה, וכי עורכי דין הם שככל הנראה ביקשו ממנה להימנע מהעברת החומרים.
 22
 23 ב"כ הנאשם טענו מנגד, כי מתשובה העדה עולה כי קיימות ככל הנראה מספר גרשאות לשאלת מודיע
 24 לא צורפו הנสภาพים, וכי בחומרית החקירה שהועברו לרשותם עולה כי הדבר נכון גם לגבי עדים
 25 נוספים.
 26 הם שבו על בקשתם לקבל חן את המסבירים והן את התכתיויות העדה עם עורך הדין, המחוויים
 27 לשיטות חומרית חקירה.
 28
 29 ב"כ הקובל השיבו כי לא מצויים בידיהם חומרית ראיות נוספים. לדבריהם, ה תלונה אשר הוגשה
 30 למשטרה רלוונטייה להליך ולפיכך הועברה לידי ההגנה, ואילו נสภาพי ה תלונה אינם רלוונטיים
 31 ולפיכך לא הועברו, וחבערטם אף עלולה להם את החקירה הנטענת.
 32 עוד טען, כי בית המשפט רשאי להורות לעדים להעביר את החומרים הרלוונטיים לצדדים.
 33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"מ 18-06-14927 אפלבייט נ' דב מלבייצקי

1 ב"כ הנאשם הטעימו מנגד, כי משעה שהקובל בחר לפרט ברקע לעובדות גם את האירועים הנתועים
 2 חרלונטיים למצהירה, הרי שגס החומריים באשר לאיורוים הנוגעים אליה מהווים אם כן חומרוי
 3 חקירה.

4 לאחר דיון זה קבעתי כי תינוקן החלטה בטענות ההגנה, וmegavia העת לעשות כן.

דיון והכרעה

7 על מוסך הקובלנה הפלילית
 8 כידוע, הקובלנה הפלילית מהוות חריג לכל הקבוע בסעיף 11 בחס"פ, בו נקבע כי במשפט פלילי
 9 המדינה היא המאשימה.

11 סעיף 68 בחס"פ, קובלע, חריג לכלל, כי כל אדם רשאי להאשים אדם אחר בדרך של קובלנה,
 12 בעבירות המניות בתוספת השניה בחס"פ.

14 סעיף 70 בחס"פ קובע:

16 "הראות חוק זה הגועאות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי העניין;
 17 בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמעותו, ובכל מקום שמדובר בתובע
 18 גם קובל במשמעותו, אם אין כוונה אחרת משתמעת".

20 חנה כי כן, קובלנה פלילית בראש החקוק הינה כתוב אישום לכל דבר ועניין, ובמסגרת זו נקבע בעבר
 21 כי קיימת סמכות אף להוראות על מעצר נאים עד תום ההליכים, סמכות להוראות על חיפוש ותפישה,
 22 וכיוצאה בזה (ר' בש"פ 3503/91, שופרט נ' צפריר, פ"ד מו(4) 136 (להלן: "בש"פ שופרט")).

24 עם זאת, בהתאם להלכה חפטוקה, מוסך הקובלנה הפלילית מעורר קשיים לא מעטים.
 25 ראשית, שעה שעסוקין בהליך פלילי המונחן על ידי אדם פרטני, עלול ההליך להיות מוען מהתנצלות
 26 אישית מצד הקובל, המבקש על רקע משקעים אישיים לחכיא להורשות אדם בפלילים.

28 קושי נוסף טמון בכך שלמעשה מתנהל הליך פלילי עיי גורם שאינו מזמן לכך.
 29 הקובל, בכלל, אינו נהנה מתחזקת תקינות המנהל. לא ניתן לצאת מנקודת הנחה לפיה גורם מקצועני
 30 ואובייקטיבי אסף את הריאות, בוחן אותן, פועל בהתאם להנחיות סזרות, שקל את טיכווי החרשעת,
 31 בחן את הפסיכיקה הרגלוונטי, ובעניינו – שקל אף את מעמדו של חופש הביטוי, והכל במונתק
 32 מחסכוסך האישי שבין הצדדים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"ב 18-06-14927 אפלבייסט נ' זב מלביץקי

זאת, בגיןוד לחייב פלילי המונח על ידי המדינה, בו ככל מתיקיימת חקירה משטרתית או בייקטיבית ובלתי תלויה, ונשקלת כל נסיבות העניין.
במסגרת קובלנה פלילתית, הקובל הוא הלהה למעשה, פעמים רבות, בעל עניין אישי, לצד חיותו בה בעת גם החוקר וגם המאשים.

יפים לעניין זה הדברים האמורים בשיעפ' שוברט:

"קיים חשש לקובלנה חסרת יסוד מספיק בעובדות. קיים חשש שתקובל מוגע מראשי נקס או מעוניין להציג לנואשם או להטרידו. יש בקובולנות גם בזבוז זמן יקר של בית המשפט...".

ברע"פ 1955/12 גמלי נ' בנייני, ניתן ביום 13.5.19 (פורסם בנבוי) (להלן: "יריע'פ גמלי"), אף צינה כי השופטת נאור כי המחוקק נתן דעתו לבעיתיות שבמוסד הקובלנה הפלילית, ובוחן הצעה לביטולו:
"לאחרונה הוגשה הצעת חוק ל לבטל את מוסד הקובלנה הפרטית (ראי הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 67) (ביטול קובלנה), התשע"א-2011, ה'ח 615).
וברי ההסבר להצעת החוק מבחרים היטב את הרקע להצעה. על יסוד ניסיוני – ובעיקר ניסיוני תשיפוטי כשופטת שלום – אני רואה בברכת את הצעת החוק האמורה".

וכוח הקשיים המתוארים לעיל, אותם מעורר בכלל מוסד הקובלנה, על בתי המשפט מוטלת החובה לפkick כי יעשה שימוש וראי בחייב זה, וכי תהא הקפודה על זכויות מי שהואים על ידי אדם פרטיה, שאינו נתה כראוי מהוצאות מהו והניתן המדינה כמאמינה (ר' רע'פ 10.8.08, אבו סוכן נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 20.8.09 (פורסם בנבוי); בנ"ץ 4957/08, שורת הדין נ' הייעץ המשפטי לממשלה ואח', ניתן ביום 17.10.10 (פורסם בנבוי)).

קובולנה בגין לשון הרע
כמובואר לעיל, הקובלנה שבפני מייחדת לנואם עבירות בגיןוד לחוק איסור לשון הרע, לצד עלבון במקומות ציבורי.

סעיף 6 בחוק איסור לשון הרע, קובע:
"המפרנס לשון הרע, בכונה לפגוע, לשני בני-אדם או יותר זולת הנפגע, דין -
manser shna achta".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 18-06-14927 אפלבויס נ' זב מלבייצקי

1 יוטעם, כי חוק אישור לשון הרע כולל גם טעם אזרחי, ואולם להבדיל מהתובענה אזרחות, בהליך
 2 פלילי על הקובל להוכיח כי הפרטום נעשה בכוונה לפגוע, וכי נעשה לשני בני אדם או יותר. כן יש
 3 לעומת, מטבע הדברים, ברף ההוכחה בפלילים, הגבואה משמעותית ממאזן ההסתברות הנדרש
 4 בחיליכים אזרחים.

5 בהקשר לכך נקבע ברע"פ נMRI:

6 "כשמדובר בתב אישום על ידי המדינה נשלכות כל נסיבות העניין, מותר למדינה
 7 להביא בחשבון בחולתה גם שיקולים כמו מידת אשמו של המתalon, והאם
 8 הוא עצמו פג עבמי שהוא מבקש שיווגש נגדו בתב אישום. אחד מחסרונותיה
 9 הרבים של הקובלנה הפלילית הפוטית הוא היוצר שיקול דעת כזה.
 10 ...
 11

12 זה kali חמור ורציני, וכך יש להתייחס אליו. לא כדי מגלה המשפט ממשות
 13 נתיחה גוברת לצמצום הסנקציה הפלילית בגין לשון הרע, כאשר עיקר
 14 התאדיינות בעניין זה מתנהלת במישור האזרחי תוך מתח אפשרות לפ███
 15 פיזיים לדוגמה ... כלל, לא נועד החליך הפלילי ליישוב וריביות אישיות או
 16 לஓצוי ורגשי נקט".
 17

18 זאת ועוד, משעaskין בקובלה שענינה לשון הרע, מטעורה ביתר שאת הבעיות שבאגשת
 19 קובלנה פרטיה. הנחיה מס' 4.1107 מטעם היוזץ המשפטי לממשלה, שענינה "חקירה והעמדה
 20 לדין בעבירה לפי חוק אישור לשון הרע, התשכ"ה-1965", קובעת כי הוגש כתבי אישום בגין
 21 עבריה על חוק זה תיעשה במקרים חריגים בלבד, בהם קיימים ציבורי החורג מגדרו של
 22 הנגע היישיר מהפרטום. נקבע כי על התביעה להוגג ברישון בעת הגשת כתב אישום בגין לשון הרע,
 23 נוכח חשיבותו של חופש הביטוי, ולפיכך עיקרי אכיפתו של אישור לשון הרע יעשה במישור האזרחי.
 24 בהתאם להנחיה, אף לשם פתיחת חקירה פלילית בנושא נדרש אישור הדרגים הבכירים
 25 בפרקיות.
 26

27 על זכות העיון בחומר הראיית
 28 סעיף 74 בחסדי"פ קובע כי יש לאפשר לנאים ולבא כוחו לעיין בחומר החקירה. זכות זו הזכורה זה
 29 מכבר בזכות יסוד של נאים בהליך הפלילי, והוא מחוות אתור ועروبויות החשובות לניהול משפט
 30 הוגן. בדנ"פ 4603/97 משולם נ' מזינית ישראל (תק-על 98 (2) 1542) נקבע מפי כב' השופט בינייש:

31 "התודמנות הסבירת של הנאשם להtagnon מפני קביעת ממצא על יסוד חומר
 32 33 הראיית ניתנת לו בכך שומר הראיית שיש בזעת התביעה להציג בבית המשפט
 34

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 18-06-14927 אפלביום נ' זב מלביבץ'

1 וכל חומר חקירה אחר נמסר לו. הנאשם עורך את ראיותיו, חקירותיו וטענותיו
 2 בהתאם לכך, כשהאל עומדים אל מול האישום המויחס לו.».

3 בהתאם לתקנת הפטוקה, חומר חקירה הוא כל חומר הרלוונטי לחקירה או לאישום, אשר יש בכוחו
 4 להאייר את נסיבות החקירה ולתרום לבירור האשמה המויחסת לנאים. בסוגיה זו נקבע בבג"ץ
 5 233/85 אל הזיל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט (4) 129 (להלן: "ענין אל הזיל"):

6 "אין לפרש את המונח 'חומר חקירה' שבטעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי מירוש
 7 דוקני ומצמצם, המגביל את תוחלת החשיף לחומר הראיות, המתיחט אך ורק
 8 במישרין למעשה העבירה המויחס לנאים. ... לתיות מודדים על ידי כללי
 9 השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לسنגוריה הזדמנות הוגנת להכין את
 10 הגנותה...".

11 כן נקבע בבש"פ 8252/13, ליאל שיינר נ' מדינת ישראל, פורסם ב公报 (ניתן ביום 14.1.23):
 12 "השאלת אם חומר מסוים אכן מהו חומר חקירה, תוכרע אפוא באופן פרטני
 13 על פי טיבו של החומר ומהית זיקתו לסוגיות הנזונות בשליך הפלילי אשר
 14 במסגרתו הוא מבוקש".

15 עוד נקבע –
 16 "המגמה תהיה לפרש את המונח "חומר חקירה" באופן רחב, כולל כל חומר
 17 הקשור במישרין או בעקיפין לאישום (ענין מסאות; ענין קצב), כאשר
 18 הבדיקה נערכת על פי פוטנציאל ההגנה של הנאשם (ענין אברחמי). לכן,
 19 במקרים גבולתיים, כאשר יש ספק לגבי הרלבנטיות, הנטייה היא למתן פירוש
 20 מוחיב למונח "חומר חקירה" (ענין ברקו בפסקה 22; ב"מ 5425/01 יאסין אל
 21 חאק נ' מדינת ישראל, פ"ז נח(5) 426 (2001)). ככל, די בנסיבות עקיפה והאך
 22 מספקת כדי להפוך את החומר לחומר חקירה, אף אם הוא בפריפריה של
 23 האישום".

24 –
 25 "אם חומר שאיןנו נמצא בו זכות בוטיק החקירה, אך נמצא בשימוש ובইישג יון של
 26 רשותות אכיפה החוק, או שצורך להימצא בידי התביעה או הרשות החקורת יכול
 27 ויהשבד כ"חומר חקירה"".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 18-06-14927 אפלביויס נ' דב מלביץקי

מן הכלל אל הפרט

הקובל שבפניינו אינו חולק על כך שעליו למלא אחר הוראות ס" 74 בחסדי'פ, ולפייך המחלוקת בין הצדדים מצומצמת לשאלת אם מולאה חוראת החוק, ומה הטעדים להם ואו הנאים, ככל שיקבע כי זו לא קיימה.

פרשנות רחבה ומחותית למונה חומר חקירה מחייבת לקבוע כי במקרה הנדון מהווים החומריים אשר התקבשו על ידי ההגנה לפני זמן רב, חומריה חקירות, והיה על הקובל להעבירם לידי ההגנה זה מכבר.

כך הדבר בנוגע למשמעות המצוויים בידי הקובל, כגון התחכבות בא כוחו עם העודה ליכטנשטיין, התחכבות אונן והחביב להעביר ולא עשה כן, וכך באשר למשמעות אשר צריכים היו להימצא בידו, ובנקל יכולם היו להימצא בידו, ואולם לא צורפו לחומר הראיות.

לא לモותר לציין בהקשר זה כי אשת הקובל נכחה בדיונים בפניי, ולא ניתן לפיקד להטכין עם העובדה שאף את הנสภาพים אותם ציינה עדותה לא העביר הקובל לידי ההגנה עד עתה. אין מדובר בעדר שאינו משתף פעולה עם התביעה או עוני לה, אלא בעדר שעלה פניו תומכת בתביעה, ובנקל היה מקום לקבל את המשמעות המצוויים ברשותה.

לא לモותר לציין עוד, כי ככל, ספק אם התחכבות עוזיד עם עד מהוות חומר חקירות. ואולם שעה שככל הנראה במסגרת התחכבות זו נכללו תכניות מהותיים אשר יש בהם כדי להסביר את שינויי הגรสות של העודה, אין מנוס מקביעה כי במקרה התחכבות, המחליפה במקרה של קובלנה את פעולות חוקר המשטרה, חומר חקירה.

אף הנสภาพים אשר צורפו לתלונה במשטרה, מהווים בפרשנות רחבה ומחותית חומריה חקירה, שכן גם אם עוסקים הם בחיבת הרוחב וחוכל יותר של הסוגיה, קרי בעיררת המין והתחיטה הנטענות, ולא בלשון הרע, הרי שמשמעותם עבירות המין והחסיטה ברקע לכתב האישום, נזרש הקובל להוכיחו, ולפייך היה עליו להעביר חומרים אלו לידי ההגנה.

אני מוקה ראה ברצוין הקובל לשמר על זכויותיהם של עוי התביעה או גורמים אחרים, לחגן על פרטיהם, על חופש הבחירה שלהם אם לצרף מסמכים אלו ואחרים אט לאו, וברצוין להיעתר לבקשותיהם של עורכי הדין של אותם עדמים, השוקלים ככל הנראה שיקולים חיצוניים להלך שבפניי. ואולם ממשועות העמידה על זכויות אלו, אחת היא – הקובל אינו יצא ידי חובתו בהעברת חומריה חקירה לידי הנאים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 18-06-14927 אפלבוים נ' זב מלבייצקי

לא לモתך לציין בהקשר זה, כי בהתאם להלכה הפטוקה, הסנקציה המצויה בטל 77 בחסדי'פ, מכוונה לא יכול להגשים טובע ראייה או להשמע עד אם לא ניתן לנאים חזמנות סבירה לעין בראייה קודם לכך, אין בה די. זאת, שכן לעיתים מבקשת הגנה לעין בחומרים האמורים לצרכיה שללה, ובהתאם עירור מהימנות העדים, קביעת קו ההגנה וכיווץ זהה (ר' עניין אל הוועיל המזוכר לעיל).

ברע"פ 7896/04, חטר ישי נ' גידלוון, ניתן ביום 27.1.05 (פורסם בכתב), נידונה סיטואציה דומה, במסגרתה נטען כי התקובל, אשר הגיע קובלנה בגין לשון הרע, לא עמד בחובותיו לחברוידי הנאים את מלאו חומר הראות. בדומה למקרה שבפניי,טען הקובל כי מקצת החומר איינו רלוונטי, מקצתו חוסה וחתת חסינו, וכיוצא בזה. ואולם בית המשפט הורה על מחלוקת הקובלנה מטעמים של הגנה מן הצדק ופגיעה באפשרות הנאשימים להתוגון. עירורי הקובל בבית המשפט המחויז והעלין נדרשו.

דומה כי אין מנוס מלגור גזירה שווה גם על המקרה שבפניי. טענות הצדדים והשתלשלות האירועים פורטו בחרוכבה בראשית החלטתי, שכן אלו תלמידים כי תקופה ארוכה מדי לא מילא התקובל אחר חובתו למסור לידי הנאים את מלאו חומרוי החקירה. הוא לא עשה כן חרף מספר החלטות של בית המשפט, חרף התחיכיותו לפוטוקול לעשרות כן, ואף נמנע מלהסביר חלק מפניות ב"כ הנאים.

בכך הביא התקובל לבזבוז זמן שיפוטי רב. ואולם חמור מזבוזו הזמן, במעטיו מסכל התקובל הלכה למעשה את יכולת השגנה לבחון באופן מהותי את ראיות התביעה במלואו. הואمنع מהנאשימים להעירך להגנתו כראוי, לצד בחינה אם במסמכים שלא הועברו לרשותו יש כדי לתמוך בהגנתו. בכך נמנעה גם יכולת השגנה ליתן לתפקידו כלפי הנאים.

לו הייתה המדינה נהגת בדומה לקובל, ונמנעת מהעברת מלאו חומר הראות תקופה בת למעלה משנה וחצי, חרף מספר החלטות זוינוטים שהוקדשו לשוגיה, היה מורה בית המשפט על מוחיקת כתוב האישום (ר' ת"פ 11-05-15500 (שלום כ"ס) מ"י נ' אסולין ואח', ניתן ביום 3.2.15 (פורסם בכתב)). כאמור, על בית המשפט לנוהג משנה זהירות כאשר עסוקין בקובלנה, לשם הבטחת זכות הנאים להליך הוגן.

נמצא כי שעה שבקובלנה פלילית לא קיימות המסתננות המקצועיות המצוויות בעבודת המשטרה והפרקיות, כמו פרט לעיל, הרי שמתוך שאיפה להגן על זכויותיהם של נאשימים, יש לדדק בחובותיהם של קובלים פרטיים, ולהייבם לנוהג כפי המוצופה ממהדינה כאשר מגישה היא כתבי אישום נגד חשודים.

בית משפטו שלום בפתח תקווה

ק"פ 18-06-14927 אפלבייס נ' דב מלבייצקי

1 כנ נמצא, כי המדינה מרשות עצמה רישון יתר שעה שעטקין בעבירה על חוק איסור לשון הרע, אף
2 מעבר לכלים ולמגבלות בהם עלייה לעמוד טרם הגשת כתוב אישום בגין עבירות אחרות.

3 משבחר הקובל להגיש קובלנה חלף הליך אזרחי, בו נטל החוכחה כל יותר ודרישות החוק כմבואר
4 לעיל פחותות, נורש ממנו לעמוד בכל דרישות החוק והפטיקה המוטלת על המדינה בבואה לנחל
5 הлик פילי.

6
7 הקובל לא עמד בדרישות אלו חרף חלוף זמן ממושך, אורך רוח ומספר החלטות שניתנו בסוגיה,
8 ומשכך, מתקבלת טענה ההגנה בדבר הגנה מן הצדוק.

9
10 בנסיבות האמורות, ולאחר שנבחנו כלל השיקולים הנדרשים לעניין וטעוני הצדיק, אני מורה
11 על ביטול הקובלנה.

12 זכות ערעור כדיין.

13
14
15
16 ניתנה היום, ז' ניסן תש"פ, 29 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

17

אליאנה דניאלי, שופטת

18

19